

ACTA COMISSIÓ IMPULSORA DEL PROCÉS DE REVISIÓ DE LA NORMATIVA DE PARTICIPACIÓ

Data: dijous 22 de desembre 2016

Lloc : Sala 3, entresòl (pl. Sant Miquel)

Hora: 18:30h - 20,15h

Assistents: Montse Sans (Federació ECOM), Miki Aragon (CAB), Enric Francés (Coord. Poble-sec), Jordi Gras (Consell Ciutadà Sant Martí), Oriol Nicolau (CJB), Joan Ma Soler (FAVB), Koldo Blanco (Ciutadans), Mercè Pérez Salanova (experta), Trini Capdevila (ERC), Carlos Rodriguez (ERC), Berta Clemente (CiU), Oscar Zayas (PP), Laia Forné (direcció Democràcia Activa), Fernando Pindado (comissionat de Participació), Elisenda Ortega (Democràcia Activa)

Es disculpen: Marc Parés (expert), Gala Pin (regidora Participació), Pere Nieto (expert), Gemma Altell (Consell de Dones), Pep Ortiz (coordinadora A.VV. Nou Barris).

Ordre del dia:

1. Debat segon document de govern Materials de Debat del procés

1. Debat document

Laia Forné i Fernando Pindado informen que durant el novembre i desembre s'han fet les sessions de debat dels districtes i que el proper 10 de gener hi haurà un informe resum de tots aquests debats que s'enviarà a tota la Comissió.

També s'informa que s'han fet els reunions amb tots els grups polítics i també amb la FAVB i el CAB que ho han sol·licitat.

Es constata que en totes les reunions hi ha hagut coincidència en coses que no estan prou ben explicades al document. El marc que s'està definint és bastant compartit, hi ha un punt de connexió que encoratja a seguir treballant.

Fernando Pindado: Amb els companys d'entitats es farà una sessió específica sobre els òrgans territorials. Si algú vol fer una reflexió més a fons, ens interessa molt la discussió. Quan volem generar eines hem d'assegurar que compartim el marc del debat.

Hi ha un seguit d'òrgans que no són exactament òrgans municipals que aquí no estan explicats i s'ha d'ampliar l'explicació.

Pot haver fricció quan parlem de les consultes populars, però llevat d'això hi ha una bona

predisposició per part de tots els grups polítics (no hi ha acord però no sembla que hi hagi posicions de partida molt distants).

Mercè Pérez: quins són els òrgans que no són municipals? Fernando Pindado: per exemple l'Acord per una Barcelona inclusiva.

Trini Capdevila: cal no repetir processos que ja s'han fet (exemple: l'Espai Germanetes), quan hi ha processos dels veïns que ja s'han fet, no cal repetir-los.

Consell Ciutadà de Districtes: cal que continuïn existint? Com s'han de convocar? És una falta de respecte que es convoquin mitja hora abans del plenari.

S'ha de donar més poder als districtes i a la descentralització, que els Consells de Barri puguin elevar iniciatives al Plenari del Districte i el Consell de Ciutat al plenari de l'Ajuntament. Els consellers s'han d'escollir directament, és més democràtic.

Enric Francés: cal que al Consell Ciutadà de districte es pugui parlar de polítiques de coproducció, amb consells de barri i els sectorials. Trenco una llança a favor del Consell Ciutadà al que fins ara no s'ha donat un ús adequat.

Els òrgans de representació han de ser oberts a la ciutadania en la mesura del possible. Al Consell de Ciutat està bé que hi hagi un sorteig de persones, però també estaria bé fer un sorteig d'entitats entre les que no poden estar.

S'ha d'eliminar que per prendre una decisió als òrgans de participació calgui una majoria absoluta.

Miquel Aragón: hauria d'haver un reconeixement a la participació col·lectiva de la ciutadania, del sector associatiu, d'allò col·lectiu en l'exposició de motius.

Oriol Nicolau: falten recursos, alguns òrgans no funcionen per manca de recursos tècnics. És saludable el relleu de les persones que representen entitats en els òrgans de participació. Posar límit al temps de participació de les persones és bo perquè obligues al relleu de les entitats.

Jordi Gras: els consells ciutadans no funcionen perquè no s'han dotat de recursos. El consell de ciutat ha tingut una secretaria tècnica que els districtes no tenen. El Consell Ciutadà de districte és qui aglutina els consells sectorials i de barris, però ha d'anar acompanyat d'una secretaria tècnica. El consell ciutadà de districte té tant de sentit com el consell de ciutat, és un tema de recursos.

Òscar Zayas: la nostra diagnosi és de saturació d'òrgans. Part dels problemes dels òrgans provenen de la fatiga del model actual, relacionat amb el paper dels districtes. El debat també s'ha de fer en funció de les competències dels districtes que són molt limitades. Sobre els Consells Ciutadans, optem per la supressió, han estat un fracàs, no han funcionat. Hi ha una

clara contradicció entre els consells de barri i donar més atribucions als consells ciutadans. D'altra banda, valorem que les audiències públiques continuen sent una eina molt bona pel ciutadà.

Jordi Gras: el consell ciutadà, si funciona, és una bona eina. En un districte pot haver 10-12 barris, el consell de barri recull la problemàtica propera al veí. No es poden fer consells de barri cada 6 mesos i rebre resposta cada 6 mesos. Ha d'haver una temporalitat més curta dels consells, el problema és que el regidor hagi d'anar a tots. El regidor és de Districte, però als consells de barri s'ha de potenciar la figura del conseller de barri.

S'ha d'endregar el que es parla en cada òrgan de participació, ha d'haver un bon moderador i a cada lloc s'ha de parlar de coses diferents. Hem de fer tasca pedagògica de perquè serveix cada òrgan. No pot ser que només serveixin els òrgans per a informar, s'ha de fer un seguiment i donar resposta. Els consells de barri s'haurien de fer cada 3 mesos.

Com a freqüència mínima del consell ciutadà proposo cada 6 mesos mínim.

Trini Capdevila: quan diem que el consell de barri pugui elevar a plenari districte és una qüestió molt important democràticament. El problema dels Consells ciutadans és que no es convoquen, per això quan es convoquen hi van tres persones. Les audiències públiques s'han de fer al districte perquè sinó, al descentralitzar-lo, es converteix en un consell de barri.

Berta Clemente: el punt d'elevar propostes al Ple, ens deia el secretari que era complicat, i a la pràctica no sabem com fer-ho: hauria d'anar a la part d'impuls i control? Com s'hauria de fer constar? Podem compartir la voluntat del document però hi ha un ROM que té rang superior. Quan parlem d'obrir la participació a la ciutadania individual, com es concreta? Proposeu per exemple fer un sorteig al consell de salut de districte? Com s'articula això? T'has d'apuntar segons l'interès de cadascú? És un registre ciutadà? És el cens? Com fer que la nova normativa no impacti en altres normes de rang superior?

Miquel Aragón: la posada en marxa de les línies d'iniciativa ciutadana serà important, pot ajudar a fer aquesta redefinició. Estarem en una altre estratègia de participació, es tracta de garantir els mínims de qualitat i que hi hagi marge per anar construint sobre un esquelet que és la norma.

Fernando Pindado: he vist reglaments que ningú ha impugnat que permeten la intervenció al plenari.

Que un grup de ciutadans, pel fet que estiguin al consell de barri, puguin elevar propostes al ple, potser no ha de ser possible sinó és recollint signatures.

Unaltre manera de participar individualment és a través dels grups de treball, és a dir, obrir l'òrgan, això vol dir recursos econòmics i materials. En alguns casos hauríem de veure si l'òrgan pot autogestionar-se.

El tema de la descentralització: necessitem definir el model territorial de Barcelona, si volem que els districtes tinguin més poder polític i que els consellers s'escullin directament necessitem una norma que ho permeti. Alguns municipis d'Aragó fan eleccions a les Juntas Vecinales.

Sobre el paper del sector associatiu: l'articulat de la norma regula, però totes les normes tenen un preàmbul «esperit de la llei», en aquest marc s'ha de mencionar que es vol estimular la participació de la ciutadania i que és important que aquesta estigui organitzada, a l'articular un procés o un òrgan ha d'haver sempre presència de la gent organitzada.

Miquel Aragón: la descentralització ha de pensar en la diversitat, no és el mateix Les Corts que Sant Martí.

Joan Ma Soler: s'ha d'afinar el redactat, reconeixent el moviment associatiu com a actors, un altre cosa és la representació d'aquestes entitats. Si es posa l'accent en la ciutadania individual es provoca que la gent no s'organitzi. És molt interessant la possibilitat de crear consells *ad hoc*, que sorgeixin de l'interès de la ciutadania. A Poble-sec tenim òrgans no reconeguts: comissió de seguiment de Pla d'Equipaments. És necessari que aquests espais siguin reconeguts i puguin articular-se.

S'ha de donar més voltes sobre els òrgans de garantia al marge de l'estructura municipal. Està posat al redactat d'una manera complicada: òrgans seguiment processos participatius, òrgans de processos i òrgan de garanties... És important que hi hagi una fiscalització aliena als responsables polítics i que puguin fer dictàmens d'aquests processos, ha de tenir certa estructura i que funcioni correctament, garantint la seva independència.

Que es reculli que quan hi ha una proposta de referèndum no s'hagi d'aprovar en plenari per majoria absoluta.

Fernando Pindado: hi ha moltes lleis que no ho fan possible.

Berta Clemente: Hi ha petites coses que poden millorar-se, exemple: en lloc de posar 10 minuts de limitació d'intervencions individuals, que posi que s'estipuli a la junta de portanveus.

Pregunta si es planteja reformar el reglament del consell de ciutat? Es respon que No.

Fernando Pindado: la intenció és que al gener tinguem l'esquelet de l'articulat. Hem quedat amb les entitats de fer un debat sobre els òrgans territorials.

El proper document a debatre serà l'articulat.

Laia Forné: la sintonia és la mateixa. Entenc que on hi ha més debat és en el tema territorial. Jo canviaria el nom als consells ciutadans. Sobre els Consells de barri: tothom els té clars, però poden millorar-se. El consell ciutadà està més obert a reformular-lo.

Joan Ma Solé: el consell ciutadà hauria de ser més aviat una caixa de ressonància dels

consells de barri.

Berta Clemente: que es parli al consell ciutadà de coses dels barris no és negatiu. Que hi hagi un lloc on tinguis una visió de tots els barris és positiu, coses de construcció conjunta més que d'audiència pública.

Òscar Zayas: actualment hi ha molta descoordinació entre consell de barri i consell ciutadà.

Mercè Pérez: estem plantejant un component normatiu que té

*Un primer problema: hiperregular per a garantir

*Un segon problema: considerar que els desafiaments de la participació han de resoldre's a la normativa, com per exemple: Com abordar el fenomen de la queixa individual? I basar les estructures en aquest problema.

Hi ha temes que tenen més solució en com abordar les dinàmiques que no en l'articulat. Les dinàmiques no poden anar en una normativa. En l'exposició de motius s'ha de parlar que la normativa ha d'anar acompanyada de metodologia, de dinàmiques, de recursos,....

Fernando Pindado: cal buscar la definició de què és un òrgan de participació i regular el mínim possible perquè sigui la dinàmica de l'òrgan qui defineixi.

Mercè Pérez: i treballar un altre tipus de document que defineixi dinàmiques.

Joan Ma Solé: es podria recollir a la normativa que els grups polítics es posicionin sobre la vinculació abans de realitzar una consulta.

Fernando Pindado: Depèn de quines iniciatives és necessària la majoria del Ple (per exemple una norma), però si es tracta d'un procés participatiu no ha d'haver-hi filtres.

La Comissió Impulsora podria ser una comissió de seguiment del redactat de la Norma. El més complicat és el tema dels òrgans territorials de participació.

Koldo Blanco: qualsevol òrgan de participació és útil, però hi ha el perill de què aquests òrgans tinguin capacitat decisòria. Sobre la multiplicitat d'òrgans i els ciutadans que sempre diuen el mateix, no s'hi pot fer res, no se'ls pot negar la participació. Si es potencien els consells de barri potser les audiències deixaran de tenir sentit, ja que aquesta duplictat és problemàtica. Jo insistiria a simplificar, fer els òrgans que siguin imprescindibles donar resposta a la ciutadania.

Berta Clemente: jo entenc el que diu la Mercè, però el perill de fer una norma que no reguli és deixar-ho tot a la bona voluntat. Pot venir un regidor que interpreti a la seva manera restringint la participació. Una norma és garantista, és a dir, garanteix la participació hi hagi qui hi hagi.

Fernando Pindado: ha d'haver mecanismes de garantia a través de l'oposició i la ciutadania. Els òrgans es poden definir a iniciativa ciutadana. La conseqüència de la recollida de signatures per iniciativa ciutadana ha de ser automàtica en alguns casos.

Oriol Nicolau: demana poder tenir el document amb les modificacions abans de passar-lo a redacció de la normativa.

Miquel Aragón: vol agrair l'actitud dialogant dels grups polítics a les reunions de la Comissió.

Joan Ma Solé: explica que han estat parlant amb les AVV i que hi ha un cert cansament de discutir el mateix. Pensen que els òrgans depenen de la voluntat política i de la línia que es dóna. El problema i les inquietuds de participació no venen per les normes, sinó per l'actitud política, hi ha una demanada de participació clara de no voler perdre el temps, anar més enllà en el debat costa.

Laia Forné: és voluntat política però també hi ha personalitats, tarannà.... Podem tenir la millor normativa del món i seguir treballant malament. Hi ha d'haver un document que acompanyi la normativa que ha de ser la guia, el full de ruta de processos i òrgans que ens digui com començar a caminar.

Fernando Pindado: hem de mantenir coses que ja hi ha i fer alhora alguna cosa innovadora.

Resum d'acords de la reunió

1. Es passarà el document de criteris amb les modificacions després de la tanda de reunions i abans de convertir-lo en normativa.
2. A principis de gener es passarà a tota la Comissió Impulsora el document resum dels debats als districtes i el document elaborat pels experts Marc Parés i Mercè Pérez Salanova.
3. Hi haurà una sessió específica sobre el debat dels òrgans territorials que serà a la propera reunió.
4. Propera reunió: Tercera setmana de gener.